

Akupunktura klasyczna

Akupunktura nie jest uniwersalnym remedium na wszystkie choroby. Skuteczniejsza jest w przypadkach ostrych, natomiast choroby chroniczne zazwyczaj wymagają wsparcia farmakologicznego wg receptur medycyny chińskiej.

a) Akupunktura to tylko część medycyny chińskiej i wcale nie najważniejsza, choć potrafi być potężnym narzędziem w leczeniu chorób. Stanowi ona ok. 20-25% wszystkich możliwych działań leczniczych w ramach TMC.

b) Bez umiejętności dokładnej diagnozy wg TMC oraz znajomości analizy różnicowej nie ma mowy o prawdziwej akupunkturze jako metodzie usuwającej przyczyny choroby. Bez diagnozy jest to tylko akupunktura „bosonogich lekarzy”, czyli leczenie objawowe, które nie dość, że nie sięga przyczyn choroby ale może nawet doprowadzić do pogorszenia stanu chorego w przyszłości (to tak, jakby zmiatać śmieci ze środka pokoju pod szafę).

c) Akupunktura to przesuwanie energii Qi z miejsc, gdzie jest w nadmiarze do miejsc, gdzie Qi jest w niedoborze. W przypadku poważnych niedoborów (np. tzw. „pustych” narządów i ich meridianów, szczególnie gdy dotyczy to ostrych niedoborów yin i Qi), stosowanie akupunktury może doprowadzić do zapaści. W takich przypadkach najpierw należy odżywić organizm lub narząd za pomocą terapii ziołowej oraz właściwej diety, a dopiero potem regulować przepływy Qi akupunkturą.

d) Samo nakłuwanie punktów, bez pobudzania czyli tonifikacji lub bez osłabienia, czyli sedacji jest zazwyczaj mniej skuteczne.

e) Ważny jest bieżący dobór punktów podczas trwającej terapii – na podstawie każdorazowej diagnozy (przede wszystkim puls, uzupełniając język) przed zabiegiem. W wyniku np. rozpraszania zastoju, odżywiania Narządów (poprzez zabiegi na

meridianach i zażywanie ziół), stan pacjenta ulega ciągłym zmianom – tak więc te punkty, które nakłuwane były na początku terapii, po kilku dniach mogą okazać się już niewłaściwymi. W medycynie chińskiej leczenie jest traktowane jako dynamiczny proces.

f) Akupunktury nie można postrzegać głównie poprzez pryzmat leczenia bólu (ból jest wszakże tylko jednym z zewnętrznych objawów choroby). Można i należy stosować ją przede wszystkim w leczeniu przyczyn choroby, a stosowanie doraźne winno opierać się również na właściwej diagnozie. Z drugiej strony akupunktura w anestezjologii (np. znieczulanie przy konieczności wykonania zabiegu bez narkozy, doraźna walka z bólem), może zmniejszyć cierpienie chorego.

g) Nakłucie pewnych punktów ratunkowych – łatwe do wykonania dla każdego po krótkim przeszkoleniu – ratuje np. przed poważnymi powikłaniami (np. w przypadku udaru mózgu nakłucie ze skrwawieniem wszystkich szczytów opuszków palców zmniejsza wyraźnie skutki porażenia połowiczego), a nawet może ocalić niejedno życie.

Do nakłuwania wolno stosować wyłącznie igły jednorazowe!

Akupunktura, jeśli wykonywana jest przez kompetentnego akupunkturzystę i zgodnie z wszystkimi zasadami, jest jedną z najbezpieczniejszych metod leczniczych! Nie ma żadnego uzasadnienia pogląd, że zabiegi akupunktury zwiększają zagrożenie zakażeń chorobami zakaźnymi itp.

Pogląd, jakoby akupunkturę w Polsce mogli wykonywać jedynie lekarze jest całkowicie fałszywy! W polskim prawie nigdy nie było takich ograniczeń (jeśli ktoś twierdzi, że jest inaczej, niech wskaże podstawę prawną).

Akupunktura w Polsce jest oficjalnie wpisana od 2010 roku na listę zawodów jako zawód nie lekarski!